

mogli zaspati. Potem se mu je zazdelo, da čuje zamolke korake. Napel je ušesa in se dvignil:

»Ali je samo veter?«

Stopil je do vrat. Oči so mu mežikale od utrujenosti. Zunaj so nerazločno odmevali koraki, počasna nerodna hoja, noge so se zapletale v drva, ki so ležala na kupu. Tone je čul celo kletvico.

»Baliž je,« je zasopel in strahoma gledal po vratih, če so dobro zapahnjena. Pomislil je, če bi zbudil brate.

»Nič, potem bo še bolj strašilo. Če bo hotel v hišo, bom pa zakričal in vsi bodo vstali.«

Stiskal je v roki vejo, obraz mu je bleдел, oči pa žarele.

Zunaj je pa vse utihnilo, celo veter je ponehal in skozi okno je začelo medlo sijati jutro.

Drugo jutro je prišel oče. Star in upognjen kakor še nikoli se je pehal po bregu ter se plašno oziral po bajtah, če ga kdo vidi. Mladi so mu stekli naproti in že s prvimi besedami izsopli, kaj se je ponoči zgodilo z Beko. Bernardek je obstal.

»Še tega se nam manjka!«

Utrujen je šel gledat v hlev. Beka je bila privezana kakor navadno in se je zaupno ozirala vanj. Pobožal jo je. Potem je poiskal Toneta.

»Kdo bi pa bil,« je dejal počasi.

Ko so se fantje odmaknili, je dejal Tone:

»Spoznal sem ga. Bil je Baliž.«

Bernardek je sedel in plašno zastrmel po zelenečem bregu. To mu ni šlo v glavo. Teh sedem dni je minilo, imel je dovolj časa, da je premišljeval o vsem. Nekdo je moral biti vmes in čeprav ni hotel pritrditi Tonetu, je fant videl v očetovem obrazu, da tudi oče nekaj sumi. Bernardek je položil roki predse na kolena, kakor je imel navado, kadar se je za kaj odločil, pokimal je mirno in z nerazumljivo vero zašepetal:

»To se bo kmalu izkazalo.«

(Dalje.)

Maksimov

Tepežkarji

Prišli so zopet časi,
ko pesem se oglasi
tepežkarjev na vasi:

»Rešite se, rešite,
z darovi se odkupite
in zdravi ostanite!

Fr. Sever

Pred jaslicami

Angelski spevi done iz višin:
»Rojen zemljanom nebeški je Sin.

Proi pastirčki pred Dete hite,
da mu darujejo svoje srce.

V štalici revni tam v jasliah leži,
milosti svoje človeštvu deli.«

Pojdimo, hitro pred Njega še mi,
da nam čas milosti ne ubeži.